

maa kunne samles om den Betragtning, at det rigtigste er at vente med at røre ved disse principielle Ting, indtil den gennemgribende Revision skal foregaa i den kommende Vinter. Jeg gaar tillige ud fra, at jo nærmere man kommer det Tidspunkt, da Revisionen skal foregaa, desto mindre Anledning er der til at beskæftige sig med de Ændringer, som man for øvrigt har drøftet i December Maaned. Jeg kan derfor ikke give min Tilslutning til, at det her fremsatte Lovforslag gennemføres.

Korsgaard: Som anført af det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) er det foreliggende Lovforslag ikke nyt, idet det er stillet som Ændringsforslag, da vi behandlede Skattelovene i December 1920. Der er fornøftigvis ikke Tvivl om, at der fra alle Sider vil være Sympati for, at man saa meget som muligt letter Skatterne for dem, der har ringe Skatteevne; men hvorvidt dette Lovforslag i høj Grad har denne Virkning og gør det paa rimelig Maade, er jeg ikke saa fuldt ud sikker paa. Der er ikke Tvivl om, at Skattelettelserne vil stige meget stærkt, efterhaanden som Indtægterne stiger. Regner man med en Familieforsørger med to Børn, vil Skattelettelserne for en skattepligtig Indtægt af 3 000 Kr. blive ca. 40 Kr. Kommer man op paa en Indtægt af f. Eks. 500 000 Kr., vil Skattelettelsen blive 315 Kr. Naturligvis kan vi i og for sig have Sympati for Tendensen i Lovforslaget; ikke mindst sympatiserer vi med den Del af det, som angaar Børnefradraget. Naar man imidlertid fra mit Partis Side ikke kan anbefale at støtte Lovforslaget, har det sin Grund i, at vi ikke mener, at de Penge kan undværes, som man vilde miste, hvis Lovforslaget gennemføres. Da Forslaget i sin Tid fremsattes i Skatteudvalget, blev der fra Udvalgets Side rettet en Henvendelse til Ministeriet, idet man anmodede om at faa oplyst for Udvalget, hvad dets Gennemførelse vilde koste Statskassen. Af Ministeriets Svar fremgaar det, at det vil koste Staten 14 Mill. Kr. Ganske vist er der fra det radikale Partis Side fremsat et Lovforslag om Grundskyld, som i nogen Grad skulde skaffe Staten forøgede Indtægter. Forøgelsen er af Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, beregnet til 8 Mill. Kr. Nu er det imidlertid temmelig givet, at et Lovforslag af saa gennemgribende Art paa ingen Maade — heller ikke af det radikale Parti — kan tænkes gennemført med saa kort Frist, at det skulde komme til at virke i det kom-

mende Aar. Det er altsaa nogenlunde sikkert, at de 8 Mill. Kr. vil man ikke faa. Med andre Ord, der vil blive et Underskud paa 14 Mill. Kr. Men selv om man regnede med, at man fik de 8 Mill. Kr., vilde der dog blive et Underskud paa 6 Mill. Kr.

Jeg vil gerne her fremsætte den Anskuelse og understrege den saa stærkt som muligt, at Skatteborgerne i dette Land ikke maa vente at faa Formindskelse i Skatterne i den kommende Tid. Jeg kan ikke se rettere, end at hele vort finansielle Styre tværtimod peger i Retning af stærkt forøgede Skatter. I Krigsaarene var der, som bekendt, store Indtægter, og takket være den Skatteform, vi har, gav disse store Indtægter meget store Skatteleb til Staten. Men jeg er overbevist om, at allerede i det kommende Finansaar vil de store Indtægter i meget høj Grad svigte. Ser man paa de Regnskabsopgørelser, som nu i temmelig rigelig Mængde kommer frem, er der utvivlsomt en stærk Tendens i den Retning. Dette har i ikke ringe Grad sin Grund i, at det økonomiske Tilbageslag allerede virkede i Slutningen af 1920, og dette har igen medført meget store Tab for Selskaber, som har været nødsagede til at ligge med Lagre af nogenlunde betydelig Størrelse. Da jeg ifølge forskellige Udtalelser ogsaa fra den højtærede Finansministers Side har den Opfattelse, at disse Selskaber maa regne med det Tab, de herved har haft, kan det ikke være andet, end at Indtægten vil gaa meget væsentlig ned. Hertil kommer, at Udgifterne paa ingen Maade vil blive mindre, tværtimod synes meget at pege i Retning af, at de vil blive større. Indtægterne af Statsvirksomheder maa nu rettere karakteriseres som Udgifterne til Statsvirksomhederne; og disse Udgifter vil utvivlsomt stige meget. De Beretninger om Statsvirksomhederne, som fremkommer Maaned for Maaned, kan efter min Mening kun virke forfærdende i finansiell Henseende. Ogsaa andre Forhold bevirker, at Udgifterne stiger stærkt. Lægger man endelig hertil, at man vistnok i høj Grad maa regne med, at det vil blive meget vanskeligt at faa de Skatter ind, der skulde betales af de Indtægter, Folk har haft i 1920, er der for mig ikke mindste Tvivl om, at det finansielle Billede, som vil tegne sig i den nærmeste Fremtid, vil blive meget mørkt.

Dette har jeg anset det for rigtigt at sige her fra denne Plads. Naar man har det Syn paa Sagen, er det efter min Overbevisning uforsvarligt overhovedet at stille i Udsigt, at man kan skabe en Skattelettelse, som vil andrage 13—14 Mill. Kr., hvor